

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-413/2026-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatska Lutrija d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 72, OIB: 27905228158, zastupanog po punomoćnici Srđani Barišić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Barišić, Mađerić & Barišić d.o.o., Zagreb, Draškovićeve ulica 35, protiv tuženice Davorke Mesić iz Zagreba, Podbrežje XII. 2, OIB: 43103101639, zastupane po punomoćniku Željku Petrišiću, odvjetniku iz Zagreba, Klanjčić 8a, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 10. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Stelle Kim Baltić Janković, odvjetničke vježbenice, te zamjenice punomoćnika tuženika Patricije Grgošić, odvjetnice, dana 28. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Nalaže se tuženici DAVORKI MESIĆ iz Zagreba, Podbrežje XII. 2, OIB: 43103101639 isplatiti tužitelju HRVATSKA LUTRIJA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 72, OIB: 27905228158, novčani iznos od 1.327,22 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. prosinca 2019. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po kamatnoj stopi uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženici DAVORKI MESIĆ iz Zagreba, Podbrežje XII. 2, OIB: 43103101639 isplatiti tužitelju HRVATSKA LUTRIJA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 72, OIB: 27905228158, naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka

zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate po kamatnoj stopi uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, u roku od 15 dana."

II/ Nalaže se tužitelju da tuženici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.000,00 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 28. listopada 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka navodio da je tuženica bila njegov radnik na radnom mjestu prodavačice, kod čega je u izvanrednoj kontroli obavljenoj na njenom prodajnom mjestu utvrđen manjak od 10.000,00 kn, za koji manjak je po navodima tužitelja odgovorna upravo tuženica, te se stoga u ovom postupku potražuje navedeni iznos, uz naknadu parničnih troškova, sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženica je odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodila da nije odgovorna za nastali manjak koji je posljedica krađe, sa čime je upoznat i tužitelj, u kojem smislu se predlagalo odbijanje tužbenog zahtjeva, uz nadoknadu parničnih troškova.

3. Tijekom postupka prvostupanjski sud donio je presudu dana 27. prosinca 2024. poslovnog broja Pr-8144/2020 (kojom je odbio tužbeni zahtjev, str. 196-201 spisa), koju je Županijski sud u Šibeniku ukinuo svojom odlukom poslovnog broja GŽ R-29/2025 od 3. veljače 2026. (str. 213-218 spisa) te je predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom ponovljenog postupka izvršio uvid u mjesečni promet prodavača (str. 5-9 spisa), Opomenu pred tužbu od 2. srpnja 2020., uz presliku povratnice (str. 10, 12 spisa), Sporazum o prestanku Ugovora o radu na neodređeno vrijeme HLUR-10-4-2019/61696 od 3. prosinca 2019. (str. 29 spisa), Izvješće o kontroli poslovanja prodavača (str. 30 spisa), Potvrdu MUP-a od 18. studenog 2019. (str. 31 spisa), Registar ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma (str. 32-46 spisa), Elaborat prosudbe ugroženosti i mjera sigurnosti za poslovnicu TC Avenue Mall Zagreb (str. 51-100 spisa), Rješenje MUP-a od 11. studenog 2013. (str. 101 spisa), Pravilnik o zaštiti na radu, uz prilog (str. 102-126 spisa), Pravilnik o minimalnim mjerama zaštite u poslovanju s gotovim novcem i vrijednostima (str. 127-129 spisa), dopis Wiener osiguranje d.d. od 30. studenog 2022. (str. 138 spisa), dopis tužitelja od 29. travnja 2022. i 13. rujna 2022. (str. 139-140, 143-144 spisa), presliku

e-mail poruke (str. 145 spisa), Zahtjev Privredne banke Zagreb (str. 149-150 spisa) i Pregled zaposlenika za sanitarnu knjižicu od 7. studenog 2019. (str. 151 spisa), kao što je saslušana i sama tuženica na ročištu održanom 10. listopada 2024. i 27. travnja 2026. (str. 173-176, 222-224 spisa) te svjedoci Vesna Ribar, Anita Juć i Igor Garić, svi na ročištu održanom 25. studenog 2024. i 10. rujna 2026. (str. 186-190, 226-229 spisa).

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

6. Među strankama nije sporno da je tuženica bila radnik tužitelja, na radnom mjestu prodavačice, kod čega je u izvanrednoj kontroli obavljenoj na njenom prodajnom mjestu utvrđen manjak od 10.000,00 kn, za koji manjak je po navodima tužitelja odgovorna upravo tuženica, te se stoga u ovom postupku potražuje navedeni iznos. Tuženica je odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodila da nije odgovorna za nastali manjak koji je posljedica krađe, sa čime je upoznat i tužitelj, u kojem smislu se predlagalo odbijanje tužbenog zahtjeva.

7. Uzimajući u obzir naprijed iznesene suprotstavljene navode stranaka, u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom postupka su izvođeni predloženi dokazi, tj. saslušana je tuženica i naprijed navedeni svjedoci, kao što je izvršen uvid i u priloženu dokumentaciju.

8. Pri tom je tuženica u svom iskazu isticala da se u naravi radi o prodajnom mjestu unutar tržnog centra, tj. o ovalnom pultu, a ne npr. prostoriji ili uredu. Na taj način stranke prilaze službeniku tužitelja radi obavljanja transakcija, pri čemu je pult za stranke nešto izdignut od razine na kojoj rade djelatnici, no dohvatljiv je rukom. Do predmetnog događaja je došlo pred kraj radnog vremena kada je vršila prebrajanje novca, te joj je ciljano od strane jednog počinitelja bila skretana pažnja, i kada se ona okrenula druga osoba je iskoristila mogućnost da zahvati rukom na stol na kojem je tužiteljica držala novac i otuđi ga.

9. Odmah je pozvala policiju koja je uredovala, a telefonski je obavijestila i poslodavca te su na mjesto događaja pristupili i zaštitari centra, te djelatnici tužitelja, da bi sutradan bila prisutna djelatnica iz financija Ribar te kolegice iz suprotne smjene.

10. Predmetne navode tuženice potvrđuje i Potvrda VI. PP Zagreb (str. 31 spisa), u kojoj se spominje da je tuženica prijavila događaj. Također, i iskaz svjedokinje Ribar u bitnome potvrđuje opis događaja kako ga iznosi tuženica, navodeći pritom da je kao radnik tužitelja na poziv utvrdila postojanje manjka od 10.000,00 kn na predmetnom prodajnom mjestu, kod čega je svjedokinja potvrdila da je tuženica dala izjavu kojom je opisivala otuđenje od strane dvije koordinirane osobe, i do čega je došlo krajem radnog vremena. Uz navedeno, u svojim iskazima i svjedoci Juć i Garić potvrđuju da je došlo do otuđenja, kod čega nisu bili očevici navedenog niti su odlazili na mjesto događaja (koje navode u bitnome nisu mijenjali niti prilikom ponovljenih iskaza danih na ročištu od 10. rujna 2026., kao što svoj raniji iskaz u bitnome nije mijenjala niti svjedokinja Vesna Ribar prilikom ponovljenog saslušanja), s tim da su potvrđivali da se radi o otvorenom prodajnom mjestu unutar interijera tržnog centra (tlocrt prodajnog mjesta vidljiv na str. 99-100 spisa).

11. Ocjenjujući prethodno izneseno, za zaključiti je da tužitelj nije dokazao postojanje odgovornosti radnika za štetu uzrokovanu poslodavcu, u smislu odredbe čl. 107 st. 1 Zakona o radu (NN 93/14 i dr.), kojom odredbom je propisano da je preduvjet za navedeno postojanje namjere ili krajnje nepažnje na strani radnika, pri čemu je teret dokazivanja postojanja namjere ili krajnje nepažnje na tužitelju kao poslodavcu.

12. Iz utvrđenog činjeničnog stanja naime proizlazi da je do manjka nastalo uslijed otuđenja od strane dvije osobe, na način kako je u bitnome isto opisala tuženica, s tim da je ona novac radi prebrojavanja držala na radnom stolu, tj. pultu, unutar predmetnog radnog prostora, te joj je jedan od počinitelja skretao pažnju, a drugi je rukom zahvatio u radni prostor, što je fizički moguće učiniti, te je otuđio novac, i o čemu je tuženica odmah obavijestila kako policiju, tako i poslodavca.

13. Uzimajući u obzir opisano postupanje tuženice, za zaključiti je da isto ne predstavlja postupanje s namjerom ili krajnjom nepažnjom, već je otuđenje posljedica koordinirane protupravne aktivnosti dviju osoba, čemu tuženica nije doprinijela. Ističe se s tim u vezi da su i drugi naprijed navedeni svjedoci isticali da su takvi događaji mogući te da je incidenata vezanih za otuđenja već bilo, npr. u odnosu na srećke i slično.

14. Ne može se smatrati da bi krajnju nepažnju predstavljala okolnost da tuženica nije na neki dodatni način zaštitila novac prilikom samog čina otuđenja, budući da iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je tuženica rukovala novcem na uobičajeni način, te u uobičajeno vrijeme, dakle na kraju radnog vremena, kada je i potrebno prebrojati zaduženi novac, te je predmetno činila na radnom stolu, tj. pultu, što je uobičajeni način obavljanja navedenog te predstavlja radno mjesto tuženice. Uzimajući u obzir da je dakle do otuđenja došlo od strane dvije osobe koje su uskladile svoje protupravno postupanje, dok je s druge strane tuženica obavljala svoje redovne aktivnosti na uobičajeni način, može se smatrati da u njezinom postupanju, kako je već rečeno, nema elemenata namjere ili krajnje nepažnje, što je preduvjet za naknadu štete poslodavca prema radniku, kod čega nije utvrđeno da bi tuženica prekršila bilo koju odredbu *Pravilnika o minimalnim mjerama zaštite u poslovanju s gotovim novcem i vrijednostima* važećim kod tuženika (str. 127-129 spisa), pri čemu se dodatno ističe da se u slučaju krajnje nepažnje radi o propuštanju one vrste pažnje koju bi uložio svaki prosječan čovjek u podudarnoj situaciji, dakle bez poznavanja načina rada te propisa koji uređuju pojedinu djelatnost (za razliku od tzv. obične nepažnje, kada se postupanje pojedinca uspoređuje s drugim istovrsnim djelatnikom koji poznaje način rada), do čega u konkretnoj situaciji po ocjeni ovoga suda nije došlo kada se analizira postupanje tuženice.

15. Također nije utvrđeno da bi tuženica i ranije bila upozoravana ili disciplinski gonjena zbog propusta počinjenih na radu, na što ne ukazuju niti iskazi svjedoka, kao što tužitelj nije dokazao niti da bi protiv tuženice povodom predmetnog događaja bio vođen npr. kazneni postupak, što dodatno potvrđuje da nije dokazana namjera na strani tuženice (kao niti krajnja nepažnja, kako je prethodno pobliže obrazloženo).

16. Pritom se ističe da je tuženica u svom dodatnom iskazu od 27. travnja 2026. po stajalištu ovog suda otklonila nejasnoće tj. nepodudarnost između svog ranijeg iskaza te Potvrde policije, od 18. studenog 2019., budući da je prvotno tuženica navodila da je radno vrijeme i sporne zgode trajalo do 22.00 sata no u dodatnom iskazu

je potvrdila da je radno vrijeme u naravi tj. u stvarnosti trajalo do 21.00 sat tog dana, budući da se radilo o nedjelji, s obzirom da je tržni centar od ponedjeljka do subote radio do 22.00 sata kao i prodajno mjesto Lutrije, a nedjeljom je Centar radio do 21.00 sat te je i prodajno mjesto Lutrije radilo do spomenutih 21.00 sat, i tako je bilo bez iznimaka.

17. Na taj način je onda u ponovljenom postupku utvrđeno da su podaci o vremenu nastanka događaja koji se nalaze u Potvrdi policije od 18. studenog 2019. točni tj. da je do događaja došlo 10. studenog 2019. u 20.59 sati, u kojem smislu je dakle u dodatnom iskazu iznosila i tuženica (koja je u prvotnom iskazu omaškom i to zbog protoka vremena navela da se radilo do 22.00 sata), tj. navodila je da je do događaja došlo oko 21.00 sat kada se tog dana završavalo radno vrijeme budući da je bila nedjelja, kod čega je još tuženica dodala da se u vrijeme završetka rada uklanjaju izložene srećke, gasi se TV prijemnik koji emitira reklame tužitelja i sl., kako je postupala i tog dana, i što je sve uobičajeno te je njezin način postupanja predmetnog dana bio podudaran sa svakodnevnom praksom, što se odnosi i na način rukovanja s novcem.

18. Kako je već rečeno, sud je prihvatio naprijed citirano objašnjenje tj. ispravak tuženice da je do događaja došlo oko 21.00 sat a ne oko 22.00 sata (kako je prvotno iskazivala), pri čemu se smatra da navedeno ne umanjuje uvjerljivost navoda tuženice, niti dokazuje namjeru ili krajnju nepažnju vezano za postupanje tuženice, ili neku drugu zlouporabu od strane tuženice, budući da je iz Potvrde od 18. studenog 2019. nesporno proizlazi da je do događaja zaista i došlo i to dana 10. studenog 2019., koji datum se spominje i u dokumentu samog tužitelja (kao što se spominje i da se manjak od 10.000,00 kn odnosi "... na krađu novca od nepoznatih počinitelja ...") tj. *Izvješću o kontroli poslovanja prodavača od 29. studenog 2019.* (str. 30 spisa), koje izvješće je kao kontrolor potpisala Vesna Ribar, saslušana tijekom ovog postupka, kada je u bitnome potvrdila navode iz Izvješća te navode tuženice.

19. Na taj način je onda kao neosnovan valjalo odbiti konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja od 19. siječnja 2024. kojim se potražuje isplata otuđenog iznosa od 10.000,00 kn, tj. 1.327,22 eura (visina kojeg potraživanja inače nije sporna), s obzirom da tužitelj, na kojem je teret dokazivanja (pri zaključenju glavne rasprave dana 10. rujna 2026. stranke su suglasno navodile da ne predlažu izvođenje daljnjih dokaza te da tim slijedom predlažu zaključenje glavne rasprave i donošenje odluke temeljem do tada utvrđenog činjeničnog stanja), nije s uspjehom dokazao da bi tuženica postupala namjerno ili iz krajnje nepažnje, što je preduvjet za naknadu štete tj. isplatu od strane radnika prema poslodavcu.

20. Tim slijedom odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude.

21. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

22. Punomoćniku tuženice u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav odgovora na tužbu te kao i odgovora na žalbu tužitelja na prvotnu presudu, te podnesaka od 29. lipnja 2022., 20. veljače 2023., 23. svibnja 2023. i 16. travnja 2024., za svaku radnju po 100 bodova, kao i nagrada za zastupanje na ročištima

održanim 2. ožujka 2023., 25. travnja 2024., 10. listopada 2024., 25. studenog 2024., 27. travnja 2026. i 10. rujna 2026., za svako ročište po 100 bodova, što je ukupno 1.200 bodova, odnosno 2.400,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (600,00 eur) iznos od 3.000,00 eur, koliko je onda s naslova nadoknade parničnih troškova tužitelj dužan isplatiti tuženici, budući da je tuženica u cijelosti uspjela u ovoj parnici, dok tim slijedom tužitelj nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

23. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

24. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

Zagreb, 28. listopada 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od petnaest (15) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženice

Broj zapisa: **9-3088f-53636**

Kontrolni broj: **03a97-ea317-2fd3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.